WHAT NOBODY SAW

FERDINANDO FREGA

FERDINANDO FREGA

สิ่งที่ไม่มีใครเห็น

The Art of Attraction · 03

บ่อยครั้งที่ผู้หญิงนี่แหละ เมื่อบังเอิญเดินสวนกับคู่รักสักคู่ — ไม่ว่าวัยไหน — มักจะตัดสินว่าไม่เหมาะกัน และความเห็นถัดมาก็เหมือนเดิมเสมอ เห็นสองคนที่เพิ่งเดินผ่านไปไหม? ผู้หญิงหน้าตาแย่ขนาดนั้น — ไปได้ผู้ชายหล่อแบบนั้นมาได้อย่างไร?

ความสงสัยและความอยากรู้กัดกินพวกเธอ เพราะคุณภาพไม่เคยเห็นได้ชัด และปริมาณไม่เคยถูกประกาศ — เหมือนรถขนเงินที่มีรถตำรวจคุ้มกัน ไม่มีใครเคยรู้ว่ามันบรรทุกอะไร

คล้าย ๆ กับงานเขียนของผม ฮ่า ๆ ๆ ๆ ๆ

วิธีที่ผมทำความรู้จักผู้คนสร้างขึ้นบนความคิดนี้เองพอดี มากถึงขนาดที่ค่ำวันหนึ่ง บนชั้นสิบสองของอาคารแห่งหนึ่งในเมือง ตรงระเบียงที่มีงานเต้นรำ เด็กผู้หญิงตัวสูง ร่างใหญ่ เหงื่อซุ่มคนหนึ่งเดินมาหาผมและขอให้ผมเต้นรำเพลงช้ากับเธอ

พวกเด็กผู้ชายรอบตัวผมจับตามองอยู่ — ไม่ใช่เพราะผมเก่งกว่าพวกเขา แต่เพื่อดูว่าผมจะมีปฏิกิริยาอย่างไร เพราะเกือบทุกคนปฏิเสธเธอไปแล้ว ผมไม่รู้เรื่องนั้น

เมื่อเริ่มคุยกันระหว่างเต้นรำ ลมหายใจของเธอไม่ค่อยดีนัก แต่ผมทำเป็นไม่สังเกต เราเต้นรำด้วยกันตลอดทั้งคืน และผมเป็นฝ่ายฟัง แล้วเธอก็ขอให้ผมเดินไปส่งที่บ้าน เธอกลัวมอเตอร์ไซค์ ผมเลยเดินสองกิโลเมตรเพื่อเอาใจเธอ

เธอจูบแก้มผมและบอกว่าเราจะเจอกันวันพรุ่งนี้ แต่ก่อนจากไปเธอบอกว่าเธอซาบซึ้งที่ผมไม่ได้รุกเธอเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ผมเดินสองกิโลเมตรกลับไปที่มอเตอร์ไซค์ ค่ำคืนนั้น — และเด็กผู้หญิงคนอื่น ๆ บนระเบียงนั้น — ยังวนอยู่ในหัว และไม่รู้อย่างไรผมก็ไปถึงจนได้

เพื่อน ๆ รอผมอยู่ พวกเขาอยากรู้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง รู้อยู่ว่าผมไม่เคยชอบพูดเรื่องตัวเอง ผมจึงพูดแค่ว่า เธอเป็นเด็กผู้หญิงที่ดี

แต่นายรู้ไหมว่าเธอเป็นใคร? ไม่รู้

เธอเป็นลูกสาวของผู้อำนวยการโรงงานวิศวกรรมที่ใหญ่ที่สุดทางตอนใต้ของอิตาลี รวยล้นฟ้า

แล้วไง?

พวกเขาอึ้งไปเลย ผมขึ้นมอเตอร์ไซค์แล้วกลับบ้าน

ห้าวันต่อมาผมบังเอิญเจอเธอในร้านกาแฟในเมือง แต่เธอดูต่างไป เธอเปลี่ยนไปแล้ว

เธอถามผมว่าทำไมไม่มาหาเธอ — อย่างไรเสียผมก็รู้ว่าเธออยู่ที่ไหน และตอนนี้ผมคงรู้แล้วแน่ ๆ ว่าเธอกับพ่อเป็นใคร

ผมยิ้มแล้วพูดว่า แต่เธอรู้ไหมว่าผมเป็นใครกันวะ?

เธอชะงัก ตาเบิกกว้าง ตะลึง แล้วตอบด้วยเสียงแผ่วเบาว่า คุณเป็นใคร?

ผมก็แค่ผู้ชายจากงานเต้นรำที่เต้นกับเธอแล้วเดินไปส่งเธอที่บ้าน

วันนี้ หลังจากผ่านไปสี่สิบห้าปี เรายังคงเป็นเพื่อนกัน เธอแต่งงานและเป็นยายแล้ว เราโทรหากันและส่งคำทักทายถึงกัน และหลังจากเวลาผ่านไปนานขนาดนี้ เธอได้อ่านเรื่องเล่าของผมและได้รู้ว่าผมเป็นใคร

คนที่คุณไม่คาดคิดว่าจะมีอยู่จริง แต่ทำให้ผู้หญิงทุกคนในโลกได้เต้นรำ

Ferdinando